

שמרה נפשי, שמר היה צדקה לו להיות! והרי למדנו שאין אותן בטוחה שאין בה טודות עלינו ונכבדים. שמרה - לקודוש ברוך הוא הוא אמר, שמרה את אותו חלק שנאות בז נפש. שכשיווצאת הנפש מהעולם הזה, באה לרשות עולם (הא). אם זוכה, כמה חילוות עליונות יוציאים לקבלה ולשמר אותה ולהכניטה למדור מקומה. והה' הוז לתקופה להתחדר עמה בראשי חמשים ושבתו.

ואם לא זוכה, כמה שומריך חוק בעלי דין מזדמנים מוליה ורוחים אותה החוצה. אויל לאומה נפש שמתגלגת ברים, כמו אבן בכר הקלע. זהו שפטוב (שוואל-א"ה) ואות נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע. ורוד בקש בקשותיו לפני הקדוש ברוך היא ואמר שמרה נפשי, שלא ירדו אותה החוצה. וכשיגיע (למוליה יפתחו לה) מוליה יפתחו לה פתחים, ותתקבל אותה לפניה. כי חסיד אני, וכי חסיד נקרא? אמר רבי יהודה, בן, שפטוב (ישעה נה) חסדי דוד הנאמנים. בಗל כף שמרה נפשי, שלא תעוז אותה ללבת החוצה. רבי יצחק אמר, כל אדם שיש לו חלק בצדיק, יורש הארץ זו, כמו שפטוב (שם ס) ועטף כלם צדיקים וגוי. וצדיק זה נקרא חסיד. אמר דוד, אחר שבמקום זה נאותי, חסיד אני, וכן

שמרה נפשי, שמר מיבעי ליה. וזה תגינן דלית את אורייתא דלא אית בה רזין עלאין ויקירין. שמרה. לקודשא ברוך הוא קאמר, שמרה לההוא חולקא, דאתא חד ביה נפש. דבר נפשא נפקאת מהאי עלמא, אתיא למירת עלמא (אי). אי זכי, כמה חילין עלאין נפקין לךבלא, ולנטרא לה, ולאעלא לה, במדורא דדווכתא, ויהאי ה' נטיל לה, לאתא חדא עמה ביריש ירחי ושבתי.

ואי לא זכי, כמה גרדיני טהירין איזדמנן לךבלה, ורדו לה לב. ווי לההי נפשא, דמתגלגלא בירקניא, כאבנא בקיספיתא. הדא הוא דכתיב, (שוואל א"ה) ואות נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע. ורוד בעי בעותיה קמי קדשא בריך הוא ואמר, שמרה נפשי, דלא ידחו לה לב. ובכד מטי (ס"א לךבלה, יפתחו לה) לךבלה, יפתחון לה לב. ובד מטי (ס"א לךבלה, יפתחו לה) לךבלה, פתחון לה פתחים, ותתקבל לה קמך. כי חסיד אני, וכי חסיד אkeri. אמר רבי יהודה, אין. דכתיב, (ישעה נה) חסדי דוד הנאמנים. בגין כף שמרה נפשי, דלא תשvoke לה למחד לב.

רבי יצחק אמר, כל בר נש דאית ליה חולקא בצדיק, ירידת להאי ארץ, כמה דכתיב, (ישעה ס) ועטף כלם צדיקים וגוי. והאי צדיק חסיד אkeri. אמר דוד בתר דבבאי אחר אחידנא, חסיד אני, בגין כף שמרה נפשי, לאתקשרא בה.

רבי חייא פתח, (זהלים פא) עדות ביהוסף שמו וגוי. הוא זקמותה, דאוליף שבעין פתקין, ולשונ הקדש יתר. הדא הוא דכתיב, (זהלים פא) שפת לא ידעתי אשמע. אבל מאי עדות. פא חייא, בשעתא דאתה דפוטיפר הוות אחידא ביה להיא מלאה, והוא יוסף עביד גרמיה במאן שאשת פוטיפר אחותה בו לאותו הדבר, עשה יוסף עצמוumi בכל יום